

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Carare Constantin xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.05.2018 - 04.10.2018;

Instanța de apel: 25.10.2018 - 05.03.2019;

Instanța de recurs: 20.05.2019 - 03.12.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 04 octombrie 2018, Carare Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Carare Constantin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare chimice în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Carare Constantin a săvârșit infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, în următoarele circumstanțe.

La 24 noiembrie 2017, ora 11:45 min, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul lui Carare Constantin din xxxxx a fost depistat un fragment de sticlă pe care se păstra o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă (care a fost împachetat într-un pachet din hârtie), un pachet din polimer incolor în care se afla

o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă și un cântar electronic de scară mică.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-254 din 26 ianuarie 2018 se constată că în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din fragmentul de hârtie de formă pătrată și culoare albă, precum și în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din interiorul fragmentului de polimer incolor, ridicate în rezultatul percheziției descrise mai sus, s-a depistat cocaină cu masa totală de 1,191 grame (0,034 g + 1,148 g), care se referă la substanțele stupefiante (narcotice/droguri) incluse în hotărârea de Guvern nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea Tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului precum și cantitățile acestora aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 25.01.2006, cu modificările aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009, în proporții mari.

Totodată pe fragmentul de sticlă și pe suprafața cântarului de scară mică depistate și ridicate în aceleași circumstanțe au fost depistate urme de cocaină.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea și transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții mari.*

3. Audiind inculpatul, cercetând materialele cauzei, prima instanță a constatat că nu poate reține calificarea acțiunilor inculpatului conform agravantei prevăzute la lit. b) alin. (4) art. 217¹ Cod penal – *„săvârșit de un grup criminal organizat”*, acest fapt nefiind stabilit prin careva probe, iar probele cercetate în cauză nu indică la crearea grupului criminal și organizarea inculpatului sub conducerea lui Cernețchi Victor, în prealabil, pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

Totodată, reținând că *„expedierea drogurilor”* de la art. 217¹ Cod penal, poate fi incriminat doar persoanelor care au expediat droguri către destinatar, prima instanță a exclus și acest calificativ din învinuire, considerând ca nefiind prezentate probe privind expedierea de facto de către inculpat a drogurilor altor destinatari, însă fiind probat faptul deținerii drogurilor în scop de înstrăinare.

Prima instanță a exclus din învinuire și calificativul privind săvârșirea infracțiunii în calitate de *„autor”*, deoarece potrivit doctrinei penale, comiterea infracțiunii de însăși autorul acesteia nu necesită indicarea suplimentară a art. 42 alin. (2) Cod penal, fiind obligatorie specificarea rolului persoanei la comiterea infracțiunii potrivit art. 42 alin. (3)-(5) Cod penal.

4. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Carare Constantin să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea drogurilor, etnobotanicelor sau

analogilor acestora pe un termen de 5 ani și încasarea de la inculpat în contul statului, a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în această cauză, în sumă totală de 4167 lei.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că din materialele cauzei penale rezultă incontestabil faptul că, Carare Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții mari, în calitate de autor.*

Dat fiind faptul că în privința lui Cernețchi Victor au fost dispuse investigații în vederea căutării, iar în privința celorlalte persoane, membre ale grupului criminal organizat, altele decât Carare Constantin, în continuare urmau a fi întreprinse acțiuni de urmărire penală în vederea definitivării rolului acestora în cadrul grupului criminal organizat, în acest sens, la 24 aprilie 2018, a fost disjunsă o cauză penală separată în privința lui Carare Constantin pe faptul săvârșirii de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

În raport cu ceilalți participanți (organizatori, instigatori sau complici), autoratul se distinge prin caracterul său esențial și necesar, contribuția autorului constând tocmai în săvârșirea acțiunii sau inacțiunii care constituie latura obiectivă a infracțiunii.

Potrivit investigațiilor efectuate în prezenta cauză penală, obiect al activității grupului criminal organizat din care fac parte Cernețchi Victor, Carare Constantin și alte persoane, sunt operațiunile ilegale cu droguri, iar declarațiile inculpatului Carare Constantin nu constituie altceva decât o versiune artificială de apărare, care urmărește scopul evitării răspunderii penale sau ușurării poziției sale.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat, instanța de fond nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și, eronat, a calificat acțiunile inculpatului potrivit art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, or, particularitățile împrejurărilor scoase în evidență denotă, că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod evident, elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

Totodată, prin sentință instanța a stabilit că termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței – 04 octombrie 2018, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei deținerii inculpatului Carare Constantin în arest preventiv și arest la domiciliu, din 24 noiembrie 2017 până la 04 octombrie 2018. S-a dispus menținerea măsurii preventive aplicate inculpatului - arestul la domiciliu - până la intrarea sentinței în vigoare.

În această parte, procurorul consideră sentința ilegală, deoarece în conformitate cu art. 389 alin. (5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei.

Instanța de judecată la deliberare soluționează în mod obligatoriu, conform pct. 15) din alin. (1) art. 385 Cod de procedură penală, chestiunea revocării, înlocuirii sau aplicării măsurii preventive în privința inculpatului, în funcție de pedeapsa penală stabilită, măsură care, reieșind din prevederile pct. 5) alin. (1) art. 395, se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Astfel, în cazul dat, procurorul consideră că pentru asigurarea executării sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii, instanța de judecată urma să dispună aplicarea în privința inculpatului Carare Constantin a măsurii preventive sub formă de arest preventiv până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauză, cu luarea inculpatului sub strajă imediat din sala de judecată, sau cu calcularea termenului ispășirii pedepsei din momentul reținerii acestuia (inculpatul lipsind la momentul pronunțării sentinței).

Altă soluție putea fi aplicarea în privința inculpatului a unei măsuri preventive non-privative de libertate, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, apoi măsura fiind revocată.

Instanța însă, în mod eronat, stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, a decis calcularea termenului executării pedepsei din data pronunțării sentinței, cu menținerea măsurii preventive arestul la domiciliu.

La fel prin sentință instanța de judecată în mod inexplicabil a dispus nimicirea după intrarea sentinței în vigoare a corpului delict - cântarul de scară mică, care a fost cercetat în ședința de judecată și se păstrează împreună cu dosarul penal, deși în susținerile verbale procurorul a solicitat confiscarea specială a acestuia.

Cu referire la prevederile art. 106 Cod penal, acuzatorul susține că inculpatul Carare Constantin la săvârșirea infracțiunii incriminate a utilizat cântarul electronic de scară mică care a fost depistat și ridicat la 24 noiembrie 2017 în rezultatul percheziționării domiciliului acestuia, iar necesitatea confiscării lui rezidă și din soluțiile oferite de practica judiciară.

Mai relevă acuzatorul de stat, că în baza aceleiași sentințe a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în această cauză în sumă de 4167 lei, contrar prevederilor art. 227 alin. (1), 229 Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Carare Constantin să fie încasate din contul acestuia.

5. Avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Carare Constantin să fie recalificate potrivit art. 217 alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului, apărătorul a indicat că condamnarea inculpatului Carare Constantin conform art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, de către prima instanță este contrară prevederilor art. 389 Cod de procedură penală.

Susține că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din cumulul de probe administrate în cadrul anchetei judecătorești, apărarea consideră că de fapt nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului în baza art. 217¹ Cod penal, iar acțiunile inculpatului Carare Constantin urmează a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, deoarece prin acțiunile sale el a comis - „*Circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*”.

Probele la care face referire prima instanță în sentința emisă nu dovedesc în nici un mod scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice de către inculpat și nu pot fi suficiente pentru a condamna o persoană în baza art. 217¹ Cod penal.

Astfel, atât procesul-verbal de percheziție din 24 noiembrie 2017, cât și raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-254 din 26 ianuarie 2018, probează doar păstrarea substanțelor narcotice (cocaina) de către Carare Constantin pentru consum personal, fapt pe care de fapt ultimul l-a recunoscut în cadrul judecării cauzei penale.

În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, nu au fost audiate și nici indicate careva persoane, cărora inculpatul le-ar fi înstrăinat substanțe narcotice sau urma să le înstrăineze.

Inculpatul Carare Constantin a declarat că recunoaște faptul păstrării și consumului substanței narcotice - cocaina, obținută de la cet. Locvicenco Veaceslav pentru consum personal și a comunicat că niciodată nu a înstrăinat prin vânzare, donare, schimb etc., careva substanțe narcotice altor persoane.

Astfel, în opinia apărării probele prezentate de către acuzare, cercetate în cadrul judecării cauzei și anume procesul-verbal de percheziție, raportul de expertiză și corpurile delictive ridicate în cadrul percheziției (fragmentul de sticlă, tubul de hârtie improvizat) probează anume faptul că substanța narcotică - *cocaina* era păstrată de inculpat pentru consum propriu, care a și redat în instanța de judecată modalitatea în care consuma aceasta substanță narcotică.

Faptul că în momentul în care au descins oamenii legii la domiciliul inculpatului acesta se pregătea să consume substanța narcotică - cocaina, este dovedită și de modul și locul în care se afla substanța narcotică și anume pe fragmentul de sticlă de pe care se consuma, alături de tubul de hârtie destinat pentru consum.

Referitor la argumentul cuprins în sentința primei instanței, precum că inculpatul înstrăina substanțe narcotice folosind pentru aceasta un cântar de scară mică, apărarea subliniază că prezența cântarului de scară mică la inculpat nu poate proba nicidecum scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice de către Carare Constantin, deoarece cântarul electronic de scară mică era destinat pentru cântărirea metalelor prețioase (aur și argint), iar inculpatul, care activa în cadrul

SRL „Goldmarin” îl folosea anume în scop de serviciu la cântărirea metalelor prețioase, fapt confirmat inclusiv prin certificatul eliberat de către SRL „Goldmarin”, potrivit căruia în perioada 01 noiembrie 2015 – 31 ianuarie 2018, Carare Constantin a activat în cadrul acesteia în calitate de administrator.

Iar depistarea de către expert a urmelor de substanțe narcotice pe suprafața exterioară a cântarului electronic de scară mică se explică prin faptul că în cadrul desfășurării percheziției, cântarul de scară mică și alte obiecte au fost plasate anume pe sticla pe care se găsea inclusiv substanța narcotică – cocaina, iar ulterior sigilate în plic.

Mai mult, în cadrul judecării cauzei în prima instanță, apărarea a solicitat instanței de judecată audierea atât a expertului Procopenco Natalia, cât și unor persoane care nemijlocit au fost prezente în cadrul efectuării percheziției și ridicării substanțelor narcotice și altor obiecte de la domiciliul inculpatului, care urmau a elucida în ce mod a fost efectuată ridicarea de obiecte și cum cântarul de scară mică a intrat în contact cu cocaina ridicată, însă prima instanță a respins neîntemeiat solicitările părții apărării.

5.1. Apărătorul Melinteanu Călin în numele inculpatului a înaintat cerere de apel suplimentară, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Carare Constantin să fie recalificate potrivit art. 217 alin. (2) Cod penal, cu restituirea bunurilor ridicate în cadrul percheziției proprietarului Carare Constantin și anume mijloace bănești în sumă de 15830 euro; telefon mobil model Samsung cu IMEI xxxxx; telefon mobil model Nokia cu IMEI xxxxx; telefon mobil model Nokia cu IMEI xxxxx; telefon mobil cu IMEI xxxxx.

În motivarea cererii de apel suplimentar, apărătorul a indicat că prima instanță nu s-a expus în privința tuturor corpurilor delict, precum și a bunurilor ridicate în cadrul percheziției de către organul de urmărire penală la 24 noiembrie 2017, bunurile indicate nu au fost recunoscute de organul de urmărire penală în calitate de corpuri delict, iar aflarea lor la păstrare în continuare este nejustificată.

Referitor la mijloacele financiare în sumă de 15830 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliu, comunică că aceasta provine din împrumutul bănesc în sumă de 1700000 lei, acordat de către OM „Capital Credit Premium” SRL inculpatului Carare Constantin, fapt confirmat prin copia contractului de împrumut nr. 11/2017 din 23 iunie 2017 de la OM „Capital Credit Premium” SRL.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019 a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admis parțial apelul apărătorului Melinteanu Călin în numele inculpatului și apelul suplimentar al apărătorului Melinteanu Călin în numele inculpatului Carare Constantin, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Carare Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei aplicată inculpatului Carare Constantin pentru perioada

de probațiune de 5 (cinci) ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul și a participa la programe probaționale.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

6.1. Analizând și apreciind probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat în fapt, că la 24 noiembrie 2017, ora 11:45 min, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul lui Carare Constantin din xxxxx a fost depistat un fragment de sticlă pe care se păstra o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă (care a fost împachetat într-un pachet din hârtie), un pachet din polimer incolor în care se afla o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă și un cântar electronic de scară mică.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-254 din 26 ianuarie 2018 se constată că în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din fragmentul de hârtie de formă pătrată și culoare albă, precum și în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din interiorul fragmentului de polimer incolor, ridicate în rezultatul percheziției descrise mai sus, s-a depistat cocaină cu masa totală de 1,191 g (0,034 g+1,148 g), care se referă la substanțele stupefiante (narcotice/droguri) incluse în hotărârea de Guvern nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea Tabelelor și Listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului precum și cantitățile acestora, aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 25 ianuarie 2006, cu modificările aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009, în proporții mari.

Astfel, instanța de apel a reîncadrat acțiunile inculpatului Carare Constantin în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea, substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

6.2. În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a statuat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și neîntemeiat a conchis că Carare Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. e) Cod penal, or, din declarațiile inculpatului care au fost apreciate ca fiind veridice, instanța de apel a reținut că acesta păstra cocaina pentru consum propriu, fapt confirmat și prin probele analizate.

Instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat privind săvârșirea de către inculpatul Carare Constantin a infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, precizând că din probele analizate și apreciate nu poate reține calificarea acțiunilor inculpatului conform agravantei – „săvârșit de un grup criminal organizat”.

Mai mult, ținând cont de motivele invocate în apelurile apărării, instanța de apel a considerat că nu poate fi reținută ca plauzibilă și întemeiată constatarea instanței de fond în partea în care s-a conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate de la art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, or din probele acumulate și administrate se atestă că Carare Constantin a păstrat substanțele narcotice fără a avea scopul de înstrăinare, pentru consumul propriu.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul instanței de fond precum că inculpatul înstrăina substanțe narcotice folosind pentru aceasta un cântar de scară mică, or prezența cântarului de scară mică la inculpat nu poate proba nicidecum scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice de către Carare Constantin, or inculpatul a explicat că cântarul electronic de scară mică era destinat pentru cântărirea metalelor prețioase (aur și argint), iar inculpatul, care activa în cadrul SRL „Goldmarin” îl folosea anume în scop de serviciu la cântărirea metalelor prețioase, fapt confirmat inclusiv prin certificatul eliberat de către SRL „Goldmarin”, potrivit căruia în perioada 01 noiembrie 2015 – 31 ianuarie 2018, Carare Constantin a activat în cadrul acesteia în calitate de administrator.

6.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel având în susținere prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, a reținut că infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor ușoare, circumstanțe agravante și atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a indicat că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse (f.d.32 vol.I), inculpatul este fondatorul SRL „Natural-Plast” care se ocupă cu comercializarea peștelui (f.d. 116, 127-129 vol.II), potrivit certificatelor medicale prezentate starea sănătății este satisfăcătoare (f.d. 17-19 vol.II).

Având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, ținând cont de vârsta inculpatului - 51 de ani și de starea sănătății lui, de faptul că a predat substanțele narcotice, a recunoscut faptul consumului acestor substanțe, dar și de faptul că în ședința instanței de apel s-a stabilit că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, instanța de apel a concluzionat asupra aplicării în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că stabilirea unui termen de probațiune de 5 ani, va constitui o pedeapsă echitabilă și va asigura executarea scopului propus de legiuitor la art. 61 Cod penal, or la această concluzie instanța de apel a ajuns ținând cont de gravitatea faptei comise de Carare Constantin, dar și circumstanțele reale și personale ale inculpatului.

6.4. În continuare, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate solicitările procurorului în partea în care a cerut confiscarea cântarului electronic de scară mică, menționând că din probele analizate și apreciate de către instanța de apel pe de o parte nu s-a stabilit că cântarul respectiv a fost folosit la comiterea infracțiunii pentru care inculpatul a fost condamnat, iar pe de altă parte, în alin. (2) art. 106 Cod penal, au fost stipulate bunurile care sunt supuse confiscării speciale, prevederi care nu se extind asupra obiectului indicat.

6.5. Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 4167 lei, care constituie salariul procurorului și consultantului pentru zilele lucrate pe această cauză, costul bunurilor consumabile (hârtie, imprimări copiator) și costul expertizei judiciare în sumă de 1680 lei (f.d. 158 vol.I, 123 vol.II), instanța de apel a apreciat-o ca fiind una neîntemeiată, or doar cerința ce se referă la încasarea sumei de 1680 lei pentru efectuarea expertizei cade sub incidența normelor invocate de procuror.

Respectiv, în opinia instanței de apel, prima instanța întemeiat a admis parțial această cerință, atâta timp cât cheltuielile ce se referă la salariul procurorului și consultantului procurorului pentru zilele lucrate pe această cauză și costul bunurilor consumabile (hârtie, imprimări copiator), nu se încadrează în prevederile invocate de acuzatorul de stat, din motiv că Codul de procedură penală (art. art. 227-229), nu reglementează aceste cheltuieli drept cheltuieli de judecată.

6.6. Consecvent, instanța de apel a respins și argumentele expuse în apelul suplimentar al apărătorului Melinteanu Călin în numele inculpatului privind restituirea bunurilor ridicate în cadrul percheziției proprietarului Carare Constantin și anume mijloace bănești în sumă de 15830 euro; telefon mobil model Samsung cu IMEI: xxxxx; telefon mobil model Nokia cu IMEI: xxxxx; telefon mobil model Nokia cu IMEI: xxxxx; telefon mobil cu IMEI: xxxxx.

În acest context instanța de apel a indicat că această solicitare a fost soluționată prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumbrăveanu Nicolae din 15 noiembrie 2018, care a respins cererea inculpatului, pe motiv că urmărirea penală în cauza în care au fost ridicate obiectele enunțate continuă, circumstanțe care au fost verificate de instanța de apel, și care la momentul adoptării deciziei sunt în vigoare.

7. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel prin care au fost reîncadrate acțiunile inculpatului Carare Constantin în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece nu corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, greșit interpretându-se și aplicându-se prevederile legislației procesual-penale, în vigoare.

Menționează acuzatorul de stat, că în motivarea soluției adoptate, instanța de apel în mod eronat și nemotivat a admis recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, - circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea, substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Sușține recurentul, că din materialele cauzei penale rezultă incontestabil faptul că, Carare Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții mari, în calitate de autor, în următoarele circumstanțe.

Astfel, în perioada anilor 2016-2017, Cernețchi Victor împreună cu Carare Constantin și alte persoane, urmărind scopul obținerii mijloacelor financiare din activitatea ilegală de punere în circulație a drogurilor, au format un grup criminal organizat specializat în comercializarea drogurilor atât pe teritoriul Republicii Moldova cât și peste hotarele acesteia. Membrii grupului au împărțit

rolurile, astfel că îndeplineau acțiuni comune cât și separate care nu întotdeauna erau cunoscute celorlalți membri.

În cadrul grupului, Cernețchi Victor participa la comiterea infracțiunii în calitate de organizator, fiind cel care finanța procurarea, depozitarea, transportarea și respectiv distribuirea drogurilor în cantități deosebit de mari, pentru aceasta racolând membrii grupului criminal pe care-i asigura cu mijloace de transport, mijloace de comunicare, bani pentru drum și cărora le dădea indicații referitor la modul de deplasare, locul de unde urmează a fi procurate drogurile și unde urmează a fi vândute.

Tot în cadrul grupului criminal organizat - Carare Constantin era cel care acționa pe post de autor, fiind cel care primea de la ceilalți membri ai grupului criminal organizat drogurile și le vindea în cantități mici, pentru aceasta folosind un cântar electronic de scară mică.

Astfel, la 24 noiembrie 2017 ora 11:45 min., în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul lui Carare Constantin din xxxxx a fost depistat un fragment de sticlă pe care se păstra o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă (care a fost împachetat într-un pachet din hârtie), un pachet din polimer incolor în care se afla o substanță cu aspect de bulgări și praf de culoare albă și un cântar electronic de scară mică.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-254 din 26 ianuarie 2018 se constată că în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din fragmentul de hârtie de formă pătrată și culoare albă, precum și în substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albă din interiorul fragmentului de polimer incolor, ridicate în rezultatul percheziției descrise mai sus, s-a depistat cocaină cu masa totală de 1,191 grame (0,034 g + 1,148 g), care se referă la substanțele stupefiante (narcotice/droguri) incluse în hotărârea de Guvern nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea Tabelelor și Listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului precum și cantitățile acestora aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 25 ianuarie 2006, cu modificările aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009, în proporții mari. Totodată pe fragmentul de sticlă și pe suprafața cântarului de scară mică depistate și ridicate în aceleași circumstanțe au fost depistate urme de cocaină.

Dat fiind faptul că, în privința lui Cernețchi Victor au fost dispuse investigații în vederea căutării, iar în privința celorlalte persoane, membre ale grupului criminal organizat, altele decât Carare Constantin, în continuare urmau a fi întreprinse acțiuni de urmărire penală în vederea definitivării rolului acestora în cadrul grupului criminal organizat, în acest sens, la 24 aprilie 2018, a fost disjunsă o cauză penală separată în privința lui Carare Constantin pe faptul săvârșirii de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

Prin prisma prevederilor Legii nr. 50 din 22 martie 2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, criminalitatea organizată este un fenomen social care cuprinde grupurile și organizațiile criminale, activitatea criminală a acestora, faptele infracționale comise de membrii grupurilor și organizațiilor criminale, actele preparatorii ale grupurilor și organizațiilor criminale și ale

membrilor acestora în vederea comiterii de infracțiuni, precum și alte infracțiuni care, conform Codului penal, se consideră comise de un grup sau o organizație criminală.

Astfel, grupul criminal organizat poate fi privit ca o solidaritate instinctivă, brutală, interesată, care se reunește în dauna statului, a legii și a organismelor legale pe toți acei indivizi care prefera să-și câștige existența și bunurile mai degrabă prin căi ilegale decât prin muncă.

Susține că în cauza penală examinată, analizând toate datele existente și probele administrate în acest sens, ne aflăm în prezența unui grup criminal organizat cu multiple extensii naționale și chiar internaționale.

Potrivit investigațiilor efectuate în prezenta cauză penală, obiect al activității grupului criminal organizat din care fac parte Cernetchi Victor, Carare Constantin și alte persoane, sunt operațiunile ilegale cu droguri, iar declarațiile inculpatului Carare Constantin nu constituie altceva decât o versiune artificială de apărare, care urmărește scopul evitării răspunderii penale sau ușurării poziției sale.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și, eronat a calificat acțiunile inculpatului potrivit art. 217 alin. (2) Cod penal, or, particularitățile împrejurărilor scoase în evidență denotă, că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod evident, elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

Din conținutul învinuirii aduse inculpatului Carare Constantin, precum și din probele cercetate în ședința de judecată, reiese că acesta a comis infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții mari, în calitate de autor, cu utilizarea cântarului electronic de scară mică care a fost depistat și ridicat la 24 noiembrie 2017 în rezultatul percheziționării domiciliului lui Carare Constantin din xxxxx.

Conform raportului de expertiză, pe suprafața cântarului au fost depistate urme de cocaină, fapt ce denotă cântărirea pe acesta a drogurilor, circumstanță care în coroborare cu proporțiile mari de cocaină depistate la domiciliul inculpatului probează scopul de înstrăinare a drogurilor.

Cu referire la argumentele apărătorului precum că inculpatul deținea cocaină în proporții mari pentru consum propriu, nu avea scop de înstrăinare, iar cântarul electronic de scară mică depistat în cadrul percheziției îl folosea pentru a cântări bijuterii, așa cum este administratorul SRL „GoldMarin” care activează în domeniul confecționării bijuteriilor din metale prețioase și îl folosea pentru a demonstra clientului gramajul bijuteriei confecționate, cântarul fiind unul portativ, pe care deseori îl putea transporta chiar în portmoneu - urmează a fi apreciate ca declarative, deoarece în instanță nu au fost prezentate careva probe care ar confirma versiunea apărării - că inculpatul este administratorul SRL

„GoldMarin” și că această întreprindere activează în domeniul confecționării bijuteriilor din metale prețioase.

La materialele cauzei este anexat extrasul de la Camera Înregistrării de Stat privind faptul că inculpatul este fondatorul SRL „Natural-Plast” care se ocupă cu comercializarea peștelui (f.d. 116, 127-129 vol.II).

Mai mult ca atât, pe lângă cântar colaboratorii de poliție au depistat nu bijuterii, dar cocaină.

Mai consideră acuzarea că cântarul electronic de scară mică, care a fost utilizat de inculpat la comiterea infracțiunii, urmează a fi supus confiscării speciale, conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

În concluzie acuzatorul de stat remarcă, că instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării de stat și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Nu în ultimul rând, cumulul de probe în ansamblu administrate de către partea acuzării și cercetate în instanțele judecătorești au fost acumulate legal și sunt admisibile.

În așa mod, instanța de apel nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești și neîntemeiat a emis o decizie de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Carare Constantin, partea descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă, și deci asemenea erori generează casarea deciziei recurate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în raport cu motivele invocate în acest recurs.

8. Avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului a depus referință la recursul procurorului, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Consideră apărarea, că instanța de apel a judecat cauza corect, fără a comite erori de fapt sau de drept, soluția adoptată fiind legală și întemeiată.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce urmează a fi desfășurate în cele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de acuzatorul de stat, acesta se întemeiază pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod

de procedură penală, potrivit căroră, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; precum și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-a găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra căroră s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, întrucât decizia contestată nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Așadar, după cum rezultă din materialele cauzei penale, Carare Constantin a fost deferit justiției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții mari, în calitate de autor.*

Potrivit sentinței primei instanțe, Carare Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea și transportarea ilegală a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții mari.*

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de procuror și de apărare, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Carare Constantin urmează a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - *circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea, substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

În argumentarea concluziei cu privire la reîncadrarea acțiunilor incriminate lui Carare Constantin, instanța de apel a menționat, că „...analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice în partea în care inculpatul a indicat că păstra cocaina pentru consum propriu...”.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin apelul depus, procurorul nu a prezentat careva probe din care s-a stabili circumstanțele indicate în actul de învinuire, și anume că Carare Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât

și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează.

Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor incriminate inculpatului, atunci ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, deși instanța de apel a constatat că inculpatul deținea cocaină în proporții mari pentru consum propriu, fără a avea scop de înstrăinare, iar cântarul electronic de scară mică depistat în cadrul percheziției îl folosea pentru a cântări bijuterii, deoarece a activat în calitate de administrator la SRL „GoldMarin”, întreprindere specializată în domeniul confecționării bijuteriilor din metale prețioase, instanța de apel a omis că de fapt, potrivit extrasului de la Camera Înregistrării de Stat, inculpatul este fondatorul SRL „Natural-Plast” care se ocupă cu comercializarea peștelui (f.d. 116, 127-129 vol.II). Mai mult, instanța de apel nu a dat apreciere nici faptului, că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-254 din 26 ianuarie 2018 în rezultatul percheziției s-a depistat cocaină cu masa totală de 1,191 grame (0,034 g + 1,148 g), ceea ce constituie proporții mari. Totodată pe fragmentul de sticlă și pe suprafața cântarului de scară mică depistate și ridicate în aceleași circumstanțe au fost depistate urme de cocaină.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să verifice încadrarea juridică a faptelor imputate inculpaților, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală,

argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui Carare Constantin xxxxx și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **17 ianuarie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor